

Полемика

відносно України, як совкової держави у вишиванці та з прапорцем ЄС

Ще у грудні 2017 року, на сторінках закарпатської народної газети «РІО», була оприлюднена розмова з Аленом Пановим - «відомим ужгородським дипломатом, юристом і громадським діячем», як написали - яка стосувалась України, яку респондент вважає «совковою державою у вишиванці та з прапорцем ЄС».

Звичайно, що порівняти тодішню Україну з сьогоденням – не варто, позаяк Україна зараз вже під прапором Євросоюзу - в якості кандидата в члени до цієї спільноти. Та й російсько-українська війна, змусила багатьох українців перевдягнутись з вишиванок у військовий однострій. Тим не менше, совковості - ще забагато, на жаль, адже менталітет та його формування це справа чи не на десятки років. Однак, це не означає, що полемізувати на цю та інші теми – безперспективно. Саме з цією метою й [варто оприлюднити тодішню полемику, яка відбулась на сторінках соціальної мережі Фейсбук, яка подається нижче:](#)

Кожен має право на власну думку, звичайно...

Когось дратує, що сучасна Україна - совкова держава у вишиванці та з прапорцем ЄС, а хтось радується, що це вже не Малоросія під назвою Українська РСР в кумачах та з портретами перестарілого Політбюро ЦК КПРС!

Натомість, коли сучасники дають «оцінку» тому чи іншому Закону України чи запропонованим реформам, варто звернути увагу на особистість таких. Тобто, чекати від співбесідника, який народився у Берегові, заснував приватний сквер (з метою увіковічнити) Марії Терезії - засновниці династії Габсбургів-Лотаринген (які володіли Закарпаттям) та є зовнішнім членом колегії Угорської академії наук ... об'єктивності - не варто.

З другого боку, є очевидним, що та нація/нації, яка не пам'ятає свого минулого - навряд чи матиме майбутнє. Звідси, історичні приклади, це не стільки минуле - скільки дороговказ до завтрашнього. Шкода, правда, що на фоні "зручних прикладів" щодо мови («А яка мова має бути в Австрії, Швейцарії, Канаді, Австралії, Бразилії, інших країнах Південної Америки?» чи «Якщо би весь світ до мовного питання ставився так, як деякі наші політики, - сьогодні ніхто б не спілкувався англійською, французькою, німецькою, іспанською. Бо колись була столітня війна між Англією і Францією, Наполеон і Гітлер «кошмарили» цілу Європу, іспанські конкістадори вбивали місцеве населення в Америці, а всі разом вони були колонізаторами...») - дипломат забув або не považав за доцільне розказати читачам й про такі «дрібниці», як:

- заборона німецькомовних шкіл, після вступу США в Першу світову війну в 1917 році, коли [«багато штатів заборонили публічне використання і вивчення німецької. В Огайо, Айові та Небрасці викладання німецької було заборонено навіть у приватних школах»!](#)

- інтернування японців в США, [під час Другої світової війни, у вигляді насильницького переміщення в спеціальні табори близько 120 тисяч японців \(з яких 62% мали американське громадянство!\), в основному із західного узбережжя Сполучених Штатів Америки](#) і так далі...

Мабуть у вищевказаному, за роздумами голови Закарпатського осередку Спілки дипломатів України - нерозумні американці, протекціонізували англійську мову з... надією виграти у війнах, в які були вимушені вступити! Якщо ж абстрагнуватись від того, що їхтамнети з Росії анексували Крим та воюють на Донбасі тільки для того, щоб угорські політики (переважно з парламентської партії Йоббік) закликали до приєднання/повернення Закарпаття до Угорщини та до відміни санкцій проти агресора - тоді дивуватись пропозиціям-порадам Україні від віце-Консула Генерального консульства України в Ніредьгазі - не варто...

Й ще такий факт. Не дивлячись на те, що сучасне Закарпаття, як й Латинська Америка у свій час - було поневолено: Габсбургами, Австрійською Імперією, Австро-Угорською Імперією, Угорським королівством, Чехословацькою Республікою й Радянським Союзом, у складі сьогоднішньої України - остання спілкується з усіма країнами, включаючи й сусідів. Друга справа, що несприйняття цілою низкою європейських країн-сусідів самостійних зусиль України (тобто не у тісному союзі з Росією, що мало місце останніх 23 роки, починаючи з 1991 року) у багатьох сферах, включаючи, як бачимо, й вирішення мовних, освітянських і національних питань - не повинно зупиняти Україну, особливо на фоні тих проблем, які мають між собою, практично всі країни-критикани того ж таки Закону України «Про освіту». Адже є очевидним, що самостійні кроки України це є певним викликом та «платою» за втрату... російської «парасольки» й, відповідно, підтвердженням її реальної незалежності, як суб'єкта міжнародного права, зокрема у Європі.

Й останнє, але важливе. Якщо А.Панову - викладачу, доценту, професору та завідувачу кафедрою Ужгородського національного університету «здається, що ідея «Україна - держава» має будуватися з чистого аркуша і робити це потрібно сьогодні», то як кажуть - і «карти в руки» та наснаги у такій надважливій справі, як «рухатися вперед», тим паче, що «як робити не треба», той що дає інтерв'ю - вже знає...

Ю. Ключівський,
керівник IASEED
грудень, 2017 року

P.S.

1. Інтерв'ю «Ален Панова: Україна сьогодні - совкова держава у вишиванці та з прапорцем ЄС», знайдемо тут: <https://rionews.com.ua/mixed/all/now/n1735721032>.

2. Рекомендуємо також статтю в тему: «Чому український закон про освіту європейський» - http://iaseed.eu/media_ukrainian_law_education_european/.

3. Насамкінець, сторінка Фейсбука де розгорнулась полеміка щодо «совкової» України - <https://www.facebook.com/groups/iaseed/posts/1594097837345405>.